

Ansiktslös,

passadvindar blåser genom själens mun

klockor på tråden skälva

tråckeltråden brister

skuggor ger brännmärken

om vi låter foten nudda

steget på tåget som avgått från stationen

vi skugga, en bland tusen andra

där livet passerat husfasaderna, ruinerna

Det är då vi överger de redan döda, barnet återvänder

hoppande på lätta fötter

och en eldsflamma slår upp ur askan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren morgonstjärna med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten